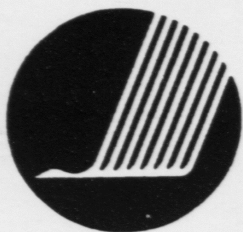
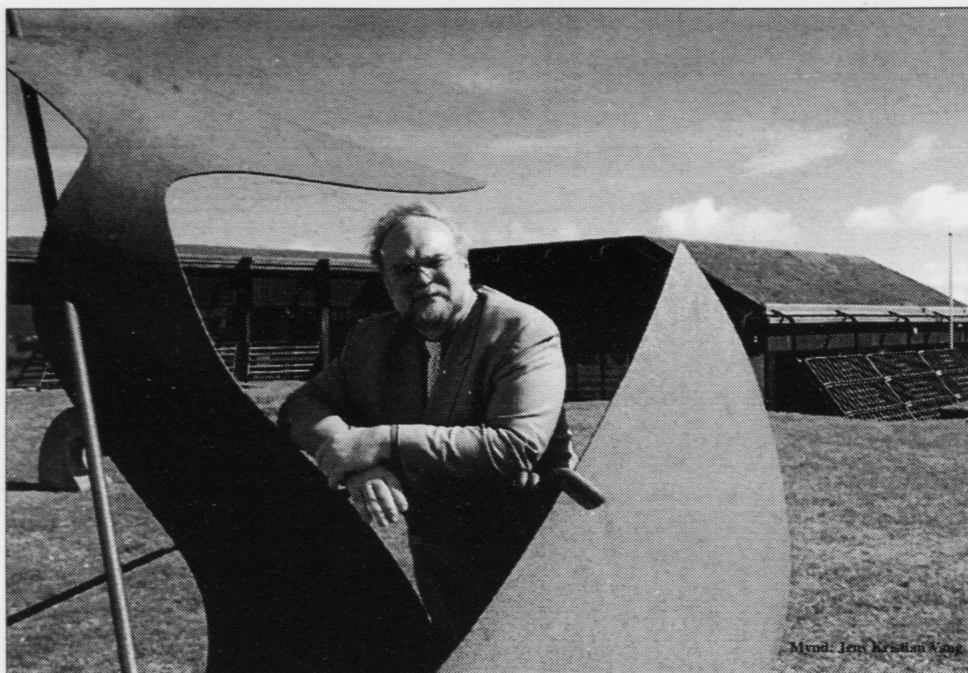

Norðurlandahúsið í Føroyum 15 ár

Peter Turtchaninoff er fyrsti stjórnin í Norðurlandahúsinum sum er limur í Grindabóðir-mannafelagnum

Mynd: Jens Kristian Vang

...koma grindabóð má alt annað bíða

– Tað er ein sera spennandi tanki at byggja eitt land upp. Í Finnlandi kunnu tey saktans vera meg fyrriuttan, men her havi eg kanska møguleika at gera gagn, sigur Peter Turtchaninoff m. a. í samrøðu við Sosialin

Socialurin fekk eina longri samrøðu við stjóran seinastu fyra árinum Peter Turtchaninoff.

Vit spurdu hann fyrst, hvussu tað kom í lag, at hann kom til Føroya:

Eg vitjaði her fyrstu ferð í sambandi við eina ráðstevnu fyri norðurlendsk fjølmiðlafakfeløg. Eg var tá stjóri í Nordfag og vit høvdu leingi kjakast um, hvørt vit skuldu løyva Føroyum upp í samstarvið. Nógv hildu, at tað fór at gera ov dyrt at innlimma hetta litla fjarskotna landið, men eg setti hart móti hørdum og eg fekk hini at viðganga, at um man hevur eitt norðurlandskt samstarv, so má tað umfata øll norðurlond. Úrslitið av hesi innliming var, at ein ráðstevna fyri øll tey norðurlendsku fakfeløgini var hildin í Føroyum, og eg fekk ein gamlan dreyt at ganga út. Í eini tjúgu ár frammanundan hevði eg havt áhuga í Føroyum og roynt at lisið tilfar, sum eg fekk hendur á, so eg gleddi meg nógv, tá eg endiliga fekk høvið at koma hendarvegin.

Karmurin um tiltakið var

Norðurlandahúsið, og eg fall fyrri tí beinanvegin. Tað var sum talaði tað til mín í tí løtu, eg trein um gátt. Eg hugsaði, at hetta var eitt fantastiskt stað at arbeiða í. Eg kom í prátt við táverandi stjóran Jan Kløvstad, og hann segði mær, at hann var um at fara frá og at starvið skuldi lýsast leyst heilt skjótt. Eg fekk hann at lova at geva mær eitt prei og boðaði eisini føroysku limunum í nevndini frá, at eg gjarna vildi fáa boð, og síðan fór eg heim at fyrireika eina umsókn.

Men nei

Men starvið vísti seg at vera heilt øðrvísi, enn eg hevði í-myndað mær. Eg trúði, at eg skuldi brúka størstu orkuna til at byggja upp skráir og fyrrskipa umhvælingar, tí tað eftirhondini var niðurslitið í nógvur mátar. So bítuð kom at verða so, at eg havi brúkt umleið 20% av arbeiðsorkuni til at leggja og fyri-

skipa skrána, meðan restina av tíðini er farin við at væla um húsin.

Figging

Alt hetta kravdi sjálvandi eyka figging, tí tað eru ikki settar meira enn 50.000 kr. av til umvælingar á figgjarætlanini, og so skuldi alt arbeiðið við at leita eftir pengum afturat. Gólvini vóru slitin. Ljós- og ljóðútgerðin er ótíðarhóskandi. Onki goymslurum var í húsinum o. s. fr. Men harafturat var eisini neyðugt at nýt看mansgera og broyta soverðið sum telduútgjerd - sum var út av lagi, roknskap og bókhald og arbeiðsumhvørvið hjá starvsfólkunum. Organisationsbygnaðin máttu vit eisini gera nakað við, og vit máttu útbúgva og skipa starvsfólkini eftir ábyrgd og arbeiðsuppgávum á ein meira skynsaman hátt. Frammanundan var húsið skipað sum ein púra fløt organisasjon, har stjórin hevði ábyrgd og ávirkan á alt, soleiðis at hvør skúva skuldi keypast fjögnum meg, og tað mátti sjálvandi broytast. Eg únevndi tveir undirstjórar - ein fyrri skrivstovuar-

beiði og fyriseting og ein tekniskan, sum fingi avgerðarett, so arbeiðsgongdin bleiv nógv smidligari.

Fyrireikað figging

Fortreytin fyrri at fáa figging í dag er í stóran mun, um man hevur greið og skilling tøl at vísa á, og tí mátti eg fara undir at seta tøl á alt og fáa eina figgjarætlan, sum umfataði hvørt nikk og prikk. Eg havi saman við landsbyggiefelagnum gjørt eina viðlíkahaldsfiggjarætlan fram til ár 2010, har allar umvælingar og endurnýggingar framyvir eru skipaðar. So kunnu vit altíð taka ætlanina fram og vísa á, at alt er væl umhugsað og planlagt leingi. Við einum soverðum greiðum skjali er lættari at fáa sponsorar at skilja tørvir og jatta figging. Ráðharraráðið letur til dómis nærur eina milljón eyka um árið sum beinleiðis avleiðing av hesum skjalinum. Fylgjan hevur eisini verið, at Norðurlandahúsið í mun til sína stódd og arbeiðsøki hevur fingið væl meira pening jattaðan enn aðrar norðurlendskar mentanarstovur. Sannroyndin í dag er, at tað

gerst alsamt meira torført at fáa stuðul til norðurlandskt samstarv. Svøríki hevur til dømis meldað heilt pass, aftaná at tað fór upp í ES.

Nógvir munnar

Krøvini til ein stovn sum okkara eru alsamt strangari, samstundis sum vit fáa minni og minni at arbeiða við figgjarliga. Einasti vegurin fram er at vera effektivur, so tú hevur úrslit at vísa á, tá tú fert at biðja um stuðul. Í dag verða pengarnir býttir heilt øðrvísi. Baltikum verður flokkað upp í Norðurlond, og har endar ein fittur partur av miðlunum. Eg siggi tað tó ikki sum forðing, men heldur sum møguleikar. Vit hildu baltiska viku og sent fólk av stað til Baltikum og hetta var gott at vísa á í Norðurlandaráðnum. Og í ES fer jú ein rúgva av pengum til mentan og millumtjóðasamstarv, so um tú dugir væl og ert effektivur, er hetta bara møguleikar afturat teimum, sum longu finnast. Eisini haldi eg, at vit kunnu roynt at funnið nýtt mentanarsamstarv t.d. í Skotlandi og Íslandi, sum liggja okkum